

உ

கடவுள் துணை.

மதுரைத்தமிழாசிரியர் மாக்காயனார்மாணிக்கர்

கணினி மே தா வியார்

அருளிச்செய்த

திணைமலை நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

சேதுஸம்ஸ்தான வித்வானும்

“சேந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியருமான

ரா. இராகவையங்காரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

“சேந்தமிழ்”ப் பிரசாரம்.—உ.

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலையிற்

பதிப்பு.

1927.

விஷயக்சிண

க
பார்
...

சப
கொலை!

அதல

- ... 25
- ... 36
- ... 8
- ... 4
- ... 25
- ... 30
- ... 6, 24, 15
- ... 15
- ... 20
- ... 55
- ... 55
- ... 5
- ... 20

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

*ஐந்திணையம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

பண்புள்ளி நின்ற பெரியார் பயன்றெரிய
வண்புள்ளி மாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத்த
வைந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரா தவர்.

க.—மூல்வல.

க மல்லர்க் கடந்தா னிழம்போன் றிருண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேன்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றூர்பூப்ப னீதோ
மயங்கி வலனேருங் கார்.

தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றவன் நிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்து
செல்வக் கடப்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசும்பின்
இயங்குமின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
ந்து எழாரின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (க)

* இஃது சங்கத்தாராற் றொருக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நூல்களுள் ஒன்று.

உ * அணிநிற மஞ்சை யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றுழ்ந்து—பணிமொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கலிவானங் காண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களழைக்க முழங்கி நீலமணி நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியை யுடையாய்! கார்காலத்துத் தன்மையைக் கொண்ட மிக்க முகில்களைக் காணுந்தோறும் என்றோள்கள் பீரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

ங மின்னு முழக்கு மிடியுமற் றின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்வினா யில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற நாட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) நமர்சென்ற நாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்று சொல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நிரம்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ முல்லை முகை வென்ற பல்வினாய்! எ-று. (ங)

ச உள்ளார்கொல் காதல ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ விடித்தூறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாங்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி! தோலார்ந்த முரசின் குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநரைப்

* இச்செய்யுளைப் பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்கு உதாரணங் காட்டுவர் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர். (களவியல், ௫௩)

பிரிந்த நல்லார் மணங்கவரும்படி தோன்றி நங்காதலர் சொன்ன ஹன்சொ
ல்லைச் சிதைப்பதுபோல மிக்கது இக்கார் எ-று. (ச)

௩ கோயெர் தோற்ற மலைமே விருங்குகொண்முகக்
கூடி நிரந்து தலைபிணங்கி—யோடி
வளிகலந்து வந்துறைக்கும் வானங்காண் டோறுந்
துளிகலந்து வீழ்தருங் கண்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) குவகிகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமு
கில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றொடு
கலந்து பெய்கின்ற விசம்பு காணுந்தோறும் துளிகலந்து பெய்யாரின்றன
என்கண்கள் எ-று. (௩)

௪ முல்லை நறுமல ருதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் கினியவாய்—நல்லாய்மற்
றியாருமின் னெஞ்சினே மாகி யுறைவேமை
யீரு மிருண்மலை வந்து.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நல்லாய்! இருந்தும்பி முல்லைநறுமலரை ஊதுதலாற் றமக்குச்
செல்சார்வாகிய கொழுநரையுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய்
யாரும் துணையில்லாத நெஞ்சினேமாகி உறைவேமை இருண்மலை வந்து
நராநின்றது எ-று. (௪)

௫ தேரோன் மலைமறைந்த செக்கர்கொள் புன்மலை
யாரான்பி னாய னுவந்துதுஞ்—சீர்சால்
சிறுகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) தேரினையுடைய பகலவன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர்
கொண்ட புன்மலையின்கண் அரிய ஆனிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி
ஊதுஞ் சீரமைந்த சிறுகுழல் இன்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போல
நின்றது செறிதொடி! எனக்கு எ-று. (௫)

அ பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி . . .
பொருந்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்திழாய்
வானம் பொழியவும் வாரார்கொ லின்னாத
கானங் கடந்துசென்றார்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளிகள்,
துணைவரோடு பொருந்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொவிஷு தோன்றும்
வகை வானம் பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருந்திழாய்! இன்னாத
கானங்களைக் கடந்துசென்றார் எ-று. (அ)

க வருவர் வயங்கிழாய் வாலொண்க ணீர்கொண்
டுருகி யுடன்றழிய வேண்டா—தெரிதேயேற்
பைங்கொடி முல்லை யவிழரும் பீன்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி
பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) விளங்கிய இழைகளையுடையாய்! நங்காதலர் பருவம் வந்தால்
வருவர்; வாளினை ஒக்கும் நின்கண்கள் நீர்கொள்ள நீயுருகி மாறுபட்டு
அழியவேண்டா; ஆராய்வாயயிற் றன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத
முழக்கம் கேட்டுப் பைங்கொடி முல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றனகாள்
எ-று. (ஆ)

க0 தானவின்ற பாகதேர் நெரவ்விதரச் சென்றீக
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

வினைமுற்றிய தலைமகள்
தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ள்) துல்பயின்ற பாகனே! நின்றேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான்பயின்ற கற்பென்னுநின்ற
தாளினைச் செறித்து உயர்காத்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி நிற்பாளது
நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று. (க0)

முல்லை முடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

கக பொன்னினர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிலு
ணன்மலை நாட னலம்புனைய—மென்முலையாய்
போயின சின்னாள் புனத்து மறையினு
லேயினு சின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சேறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்கைகள் அழகு
பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து நன்மலைநாடன் நிளது நலத்தினைப்
புனையக் கழிந்தன சிலநாள் ; புனத்தின்கட் களவினான் எதிர்ப்பட்டோ
ரின்றி இடையூறின்றியே யினிதாக ள-று. (க)

கஉ மால்வரை வெற்ப வணங்கு குரலேனல்
கரவ லியற்கை யொழிந்தேம்யாந்—துவருவி
பூக்கண் கழுஉம் புறவிறறாய்ப் பொன்வினையும்
பாக்க மிதுவெம் மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுத் தோழி சேறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ள்) பெரிய குவடுகையுடைய வெற்பனே! வளைத்த கதிர்களை
யுடைய பசுத்தினையைக் காத்தல் யாம்ஒழிந்தேம் ; துவருவிகள் பூவின்
கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினை யுடைத்தாய்ப் பொன்வினையும் இப்பாக்
கம் எம்முடைய இடமாதலான், நீயங்கே வரக்கூடின் வருவாயாக
எ-று. (உ)

கங் காணக நாடன் கலவானென் றோளென்று
மானார் கண்ணாய் மயங்கனி—நானங்
கலந்திழியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்
புலம்பு மகன்றுநில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யியற்பழித்த
தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) காணகநாடன் என்றோளைப் புணரானென்று சொல்லி, மான்
போன்ற மதார்த்த கண்ணினையுடையாய்! அறிவு கெடா தொழிவாயாக ;

பலநறுவிரைகளை யுங் கலந்து இழியாரின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாலிய அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று. (௩)

கச புனைபூந் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினைகாத் திருந்தேம்யா மாக—வினைவாய்த்து
மாவினவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்கு மேலிதாகச்
சோல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ள்) செய்யப்பட்ட பூந்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குவினை யுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் டிணையைக் காத்து நாம் இருந் தேமாக, விணையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவினவுவார்போல வந்தாரொரு வர் நம்மாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (ச)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—றாங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்கேட்டதற்கு மறுமாற்றஞ் சோல்லுவாள்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெற்பின்கண் வேங்கைமலரையுங் கொய்து நின்மகள் மாந் தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்குச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (சு)

கசு கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மா ற்றி மெய்வழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர்க் கினியர். (தொல், பொரு, கள, உரு.)

இரவுக்குறிவந்து பெயருந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) கொடிவரி வேங்கையாற் கோட்பட்டிப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்னடியோசையைப் புலி கேட்குமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையாள் கண் துயிலா எ-று. (ச)

க௭ மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாது நீவருகி யென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாத
ருருவொடுங்கு முள்ளுருகி நின் று.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) முகில் படராநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே ! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின் கண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுள்ளுருகி நின்ற தன்மேனி மெலியா நின்றாள் எ-று. (௭)

க௮ *எறிந்தெமர் தாமுமுத ஈர்ங்குர லேனன்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ னெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுநீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) காடெறிந்து எமர்தாமுமுத ஈர்ங்குரல் எனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் நாங்களும் வாரோம் ; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே ! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக எ-று. (௮)

க௯ † நெடுமலை நன்னாட நீள்வே றுணையாக்
கடுவிசை வாலருவி நீந்தி—நடுயிரு

* இதனை "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" என்புழி எடுத்தோ திரார் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல், பொரு, சள, உரு.) அகப்பொருள் விளக்க வுரைகாரரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படை சாற்றற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (சளவியல், நய.௮.)

† இது இரவுக்குறி விலக்கியது என்றார் நச்சினூர்க்கினியரும். (தொல், பொரு, சள, உரு.)

ளிள்ளு வதர்வர வீரங்கோதை மாதரா
 ளென்னு வா ளென்னுமென் னெஞ்சு.

தோழி இரவுக்குறியின்கண்
 நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) நெடுமலை நன்னாடனே! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசை
 யையுடைய வாலருவியை நீந்தி, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண்
 நீவர, ஈரங்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவானோ என்று தடுமாறாநிற்
 சும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ.0 * வெறிகமழ் வெற்பெனன் மெய்நீர்மை கொண்ட
 தறியாண்மற் றன்றோ வணங்கணங்குற் றென்று
 மறியீர்த் துதிரந்தாய் வேலற் றரி இ
 வெறியோ டலம்வரும் யாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தோடுநின்று
 வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விசைகமழாநின்ற வெற்பன் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர்
 மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்
 திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியை யறுத்து உதிரத்தைத் தூவி வெறி
 யோடே வருந்தாநின்றாள் அன்னை எ-று. (கஉ)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

ஐ - மருதம்.

உ.க கொண்டுழிப் பண்டர் ளிலையா? இக் † கொற்சேரி
 நுண்டுளைத் துன்னாசி விற்பாரி—ஒன்றுனும்
 வேறல்லை பானா ளியலூரன் வாய்மொழியைத்
 தேற வெமக்குரைப்பாய்.நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் ஈச்சினூர்க்கினியர். (தொல்,
 பொரு, கள, உரு.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிவிலக்கிற்கு
 உதாரணம் காட்டுவர். (களவியல், ௪௮)

† “வைகொண்ட ஆசிகொற் சேரியின் விற்தெம்மில் வண்ணவண்ணப்,
 பெய்கொண்டு நிற்கலுற் றேபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே” என்றார்
 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும். (ரு.௮௬)

(இ - ள்) பண்டங் கொண்ட விளையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்
கண் துண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை - வீற்றுத்திரிவாரின் யாதா
லும் வேறல்ல; பாண! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு
உரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

உஉ போதார்வண் தோம் புனல்வய லூரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு ளென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா னெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) மலர்களை துகராநின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்
குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே: நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள்
மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண்
எ-று. (உ)

உங யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப
தனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட
அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை
அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (ங)

உச கோலச் சிறுகுருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நீலத்துப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சிறுகுருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நீலமல
ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனக்குழம்பாயினேம் ; இக்காலம் புண்ணிற்கு இடம் காசும் போல
வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் எ-று. (ச)

உரு அழலவிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதகு மார்ப முறுநோய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) அழல்போல அவிழுந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய
கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறாநிற்கும் ; குழலுங் குடுமியென்
பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமாயின்
எ-று. (இ)

உசு பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளைச் சென்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தாளைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வளையினையுடைய கையாய் ! எனக்குப் பெரிய நகையாகாநின்
றது ; செய்த வயல்களையுடைய ஊரன், பரத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள
முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளை இப்புதல்வன் கண்டு
சென்று எய்த, அவ்வூரன் புதுமணம் புணர்ப் பெறுத இடருற்றவாறு
எ-று. (ச)

உஎ தண்வய லூரற் புலக்குந் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைங்கூந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையேமற் றியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ ? நுண்ணிய அறல் மண்ணற்

போலும் தனுசிய ஐவகைப்பட்ட கூந்தல் வெள்ளை மாற்போலத் தன்
னிற் திரிந்து வேறப்பட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் ஏ-று. (எ)

௨௮ ஒல்லென் றொலிக்கு மொளிபுன ஊரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்ன
தேக்கற்றங் கென்மகன் றுனிற் ப வென்னு
நோக்கானேற ஞர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றொலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் நெகிழாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்!
புதல்வன் தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டிவைத்துப் பாகனை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்த்து பரத்தையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு ஏ-று. (அ)

௨௯ ஒல்லென் னொளிபுன ஊரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா னென்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையனே ளூரன்
றனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊர
னுடைய அகன்ற மார்பத்தினை யான் முயங்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமுன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயங்கேனாதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையேனே? ஊரன்றன
க்கு ஏவல் செய்து ஒழுகவேன் ஆதலான் ஏ-று. (ஆ)

௩௦ குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
யூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட லினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம்பிற்கு இனிதாம்; அதுபோல, ஒளியிழாய்! யான் அவனைப் புலந்திருந்தேன் ஆயினும், அவ்வூரன் அழகிய நாற்றத்திணையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனிதாம் எனக்கு எ-று. (க0)

மருதம் முடிந்தது.

ச.—பாவஸ.

நக * உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
லெதிரி முருக்கரும்ப வீர்ந்தண்கார் நீங்க—வெதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) உதிரத்தையனைந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பருவத்தையெதிர்த்து முருக்குக்கள் அரும்ப, நர்ந்தண் முகில் நீங்கக், காதலர்

* இவ்வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தமைக்கிலக்கணம், “வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியர், “வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெனின்—அவ்வைஞ்சீரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதூளங்க, வொண்ணெக் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்தாடப் பன்னா, ளமுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றானும், நச்சி னுர்க்கினியர், “வெண்பாவோடுங் கலிப்பாவோடுங் விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சீரடிகளுமுள என்று கூறுவர் புலவர் எ-று.” எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளாள்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யினையாடன் சண்ணொக்கு மென்று” இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற்றானும் உணர்க.

தம்முட்டலைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோழந் துன்பத்தோடு புணர்ந்து அழியாநின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட்டசைந்த பிடியை—யெழிற்களிற்று
கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்) அவர் செல்வனை விலங்காதொழிக; விளங்கிய இடையினையுடையாய்! செல்லமாட்டார்; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியனை அதனது எழிற்களிற்று கற்சுனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (௨)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைநினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினுள் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர் தெறா உங் காடு.

மகட்போக்கியநற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பசுங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நனையாளாய்ப், பால் போலும் சினமொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொல்லோ! கனன்று பசுலோன் சுடுகின்ற காட்டினை எ-று. (௩)

௩௪ கோட்டமை வல்விற் கொலைபிரியா வன்கண்ணை
ராட்டிவிட்டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனைவயிற் சேறிரோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செலவழங்கியது.

(இ - ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண்மைமையுடையார் ஆறலைத்து ஒட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குங் கடறுகள் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐய! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (௪)

௩௩ கொடுவி லெயினர் தங் கொல்படையால் வீழ்ந்த
தடிகிண மாந்திய பேய்—நடுகல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

தலைமகள் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

(இ - ள்) கோட்டிய வில்லிளையுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
வீழ்ந்த தசையையும் நிணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார்
பெயர்பொறித்து நட்ட கல்லின் விரிநிழற்றயிலும் வெய்ய காடென்ற
சொல்லுவர்; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போகிய கடறு எ-று. (௩)

௩௪ கடியேதோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடித் தாள்பிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தொடியோடி வீழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ - ள்) வீராந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதிக் களிறுகள்
பிடியோடே கூட ஓடித் தாள்ஓய்ந்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கா
னத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நங்கையிற்
றொடி யோடிவீழத் துறந்து; எ-று. (௪)

௩௫ தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கா—றூழாது
கல்லத ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ - ள்) தோழியர் சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் வீழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள் ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
யுடையாள் நடை எ-று. (௫)

௩௮ சுணைவாய்ச் சிறுநீரை வெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) சுணையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா
கியமாத்தனது கள்ளத்தினானே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் போயினநெறி எ-று. (௮)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மான்பொருண்பாட் டோடப்
புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றாள்—படர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றையோ
நம்மீற் பிரிந்த விடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்சூர்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ - ள்) அறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையாள் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (௯)

௪௦ இன்றல் உ ளீர்ப்படையு ளீர்ங்கோதை தேடுணையா
நன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நாளைநாந்
சுன்றத ரத்த மிறந்து தமிழமொ
யென்கொலோ சேந்ரு மிடர்.

இதுமொது.

* இதனைக், “கூடலாடல்” குளிர்ந்த சேக்கையுள் ஈர்ங்கோதையு
கழிகழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்வ மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ்
டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டார் மலைவழியேயிறந்து தமிழையமாய்
என நாச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூட (10)
றினீத்தகன்றார் வருகென், குழிதிருத்திச் சுழி
சிறம்பலக்கோவையினும் (௧௮௬) “வளைத்துக்கிட
என அம்பிகாபதிகோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்று

௫.—தெய்தல்.

சக தெண்கடற் சேர்ப்பன் சீரியப் புலம்படைந்
தொண்டடங்கண் டுஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையைடைந்து நி
னுடைய ஒள்ளியகண் துயிலாதொழிக; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய்! கண்
பிணையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டினையுடைய பெடையன்றில் புலம்பு
தல் எ-று. (க)

சஉ கொடுத்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
யொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—னெடுத்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணாரக் காண
நடந்து சிதையாதிநீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ள்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே! ஒரு காரியம் நின்னை
யிரப்பேம்; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் நெடுத்தேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் நிரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக எ-று. (உ)

சந *பொரிப்புறப் பல்லிச் சிணையின்ற புன்னை
வரிப்புற வார்பணன்மே லேறித்—தெ
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் று
லாழியாற் காணாமோ கட்டு நற்றய்
னறுரைத்தது.

முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
* இதனைப், “பிடி தளருங் கால்கள் ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழி
நக்சினூர்க்கினயர் தத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதுலை
எ-று. (எ)

(இ - ள்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்லிமுட்டைபோல அரும்பினே யின்ற புன்னைப்பூக்களையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பனு டைய தார்அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண் பேம் யாம் எ-று. (௩)

சச கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிவேக்கி
புண்கண் சிவப்ப வழுதே னொளிமுகங்
கண்டன்னை யெவ்வம்யா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்து
மொழிகிளவியாற் றோழி தலைமகட்குச் சோல்லுவா
ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) நம்மை இறச்செறிக்கையாற் கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை
நோக்கி உண்கண்சிவப்ப அமுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னை
நினக்கு வந்த இடம்பை யாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்
டுச் சிற்றிலைச் சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமாட்டி! எ-று(ச)

சரு ஈர்ந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்சேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவனவோ
பூங்கண் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்
தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சோல்லியது.

* இதனைக், "கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே
சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்
டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம்"
என நாச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) "மணற்குன்
றினீத்தகன்றார் வருகென், றுழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோகி" எனத் திருக்
கிற்றம்பலக்கோவையினும் (சஅச) "வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்"
என அம்பிகாபதிக்கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்க.

(இ - ள்) குளிர்ந்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவளைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிர்மேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழும் குருகுகள் எ-று. (இ)

சக ஒதந் தொருத்த வொலிகடற் றண்முத்தம் பேடை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங் காணலஞ் சேர்ப்ப தருவதோ வென்றோழி தோணலந் தோற்பித்த னீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுகின்றி தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) ஓதம் ஏறித்திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம்வண்டற் சிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புச்செய்யும் காணலஞ்சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் நலத்தை நீ தொலைவித்தல் எ-று. (சு)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங்க றுண்வலை வீசி யொருங்கு - ன் றன்னைமார் தந்த கொழுமீ னுணங்கல்புள் னோப்பு மொளியிழை மா த ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதுமாம்.

(இ - ள்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க றுண்ணிய வலைகளாலே வீசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீன் உணங்கல்களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புவின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்துத் தெய்வமாம் எ-று. (எ)

சடி எக்க ரிமொன்மே லோதந் தரவந்த நித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தரவந்த முத்தங்கள்
நின்று விளங்காநின்ற நீண்ட சுழியினையுடைய தண்ணீர்ப்பனை! உலகத்
தின்னகண் விளங்கிய மீசுபுகழைத் தாங்கவல்லரோ? தம்மைச் சேர்ந்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் எ-று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
வீடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
தெய்வங் கபழுந் தெளிகடற் றண்ணீர்ப்பன்
செய்தான் நெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) கொடிய முன்றையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டலிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள கோற்றான் வெண்ணைய்போலத் தோன்றி மருங்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாநின்ற தெளிந்த கடற்றண்ணீர்ப்
பன் நம்மாற் நெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்
பட்டேம் எ-று. (ஆ)

நூ † அணிகடற் றண்ணீர்ப்பன் தேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிரும்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தே னொளிபிழா
யுள்ளருகு நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்ணீர்ப்பன் தேர்ப்பூண்ட பரிமா அணி
ந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளர
வங்களைக் கேட்டு மணியரவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்!
உள்ளருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்திணையம்பது முற்றிற்று.

* இது “பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது” எனக் கொள்வர்
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪.௪.)

† இஃது “தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (ஐடி ஐடி.)

ஐந்திணையைம்பது.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அணிகடற்றண் - ௫௦
 அணிரிறமஞ்ஞை - ௨
 அழலவீழ்தாமரை - ௨௫
 இன்றல்கலீர்ம் - ௪௦
 ஈர்தண்பொழி - ௪௫
 உதிரந்துவரிய - ௩௧
 உள்ளார்கொல் - ௪
 எக்கரிமணன் - ௪௮
 எறித்தெமர்தாமு - ௧௮
 ஒல்லென்றெலிக் - ௨௮
 ஒல்லென்றெலிபு - ௨௯
 ஒதந்தொகுத்த - ௪௬
 கடிதோடுவெண் - ௩௬
 காணகநாடன் - ௧௩
 குளிரும்பருவத்தே - ௩௦
 கொடுத்தாளலவ - ௪௨
 கொடுமுண்மடற் - ௪௧
 கொடுவரிவேங்கை - ௧௬
 கொடுவிலெயினர் - ௩௫
 கொண்கண்பிரிந்த - ௪௪
 கொண்டுழிப்பண் - ௨௧
 கோடியுத்தோற்ற - ௫
 கோட்டமைவில்லிற் - ௩௪
 கோலச்சிறகுரு - ௨௪
 கணைவாய்ச்சிறு - ௩௮

தண்வயலூரற் - ௨௭
 தெண்கடற்சேர்ப்பன் - ௪௧
 தேரோன்மலை - ௭
 தோழிபர்குழத் - ௩௭
 தூணவின்றபாக - ௧௦
 நெடுமலைநன்ஞாட - ௧௯
 பாவையும்பந்தம் - ௩௩
 பிரிந்தவர்மேனி - ௮
 புனைபூந்தழையல் - ௧௪
 பெய்வளைக்கையாய் - ௨௬
 பெருங்கடலுள்கலங் - ௪௭
 பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩
 பொன்னிணர்வேங்கை - ௧௧
 போதார்வண்டுதும் - ௨௨
 மஞ்சிவர்சோலை - ௧௭
 மடவைகாணன் - ௩௧
 மல்லர்க்கடந்தான் - ௧
 மால்வரைவெற்ப - ௧௨
 மின்னுமுழக்கு - ௩
 முல்லைநறுமல - ௪
 யாணாகல்வய - ௨௩
 வருவர்வயங்கிழாய் - ௧
 விலந்தல்விளங்கி - ௩௨
 வெறிகமழ்வெற்ப - ௨௦
 வேங்கைநறுமலர் - ௧௫

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

பகவல் - அழைத்தல், உ.
 தல் - ருந்துதல், ஈஉ.
 க்கிற்று வருத்திற்று, உஓ.
 ன்கு - தெய்வம், உஓ, வருத்துந்
 ணி - அழகு, உ. [தெய்வம், சஎ.
 அதர் - வழி, சசு, உஓ.
 அத்தம் - கடயு, ஈச. வழி, ஈஎ.
 அமர்தல் - விரும்புதல், க. போலுத
 அமை - மூங்கில், ஈச. [ல், கஈ.
 அயர்தல் - கலங்குதல், உஉ.
 அலம் வருதல் - வருந்தாரிற்றல், உஓ.
 அல்கல் - இரவு, சஓ.
 அறல் - அறன்மணல், உஎ.
 அண்ணை - அந்தோ, உஓ.
 ஆடுதல் - விளையாடுதல், ஈஎ.
 ஆர - சிரம்ப, சஉ.
 ஆரான் - அரிய ஆணிரை, எ.
 ஆரிருள் - கங்குல், கசு.
 ஆர்தல் - துகருதல், உஉ.
 ஆழி - கூடலிழைப்பு, சஈ.
 இணர் - பூங்கொத்து, கசு.
 இயம்புதல் - ஒலித்தல், உஈ.
 இரங்குதல் - முழங்குதல், உ.
 இரீஇ - பிரிந்து, கசு.
 இருமை - பெருமை, ஈ.
 இல் - மனை, உஉ.
 இர்தல் - படர்தல், கஎ.
 இயம்புதல், உஓ.
 குளிர்ந்த சேக்கை, சஓ.
 உடன்று - மாறுபட்டு, க.
 உணர்ச்சம் - அறிவாம், சஓ.
 உழி - முழங்கி, ச.
 உருவொடுக்குதல் - மேனி மெலியா
 [கிற்றல், கஎ.
 உவத்தல் - விரும்புதல், எ.
 உள்ளுதல் - நினைத்தல், கசு.
 உடைக்கும் - பெய்கின்ற, ஈ.

ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், ஈஅ.
 எக்கரிடுணல் - திரைவந்திட்ட இள
 [மணல், சஅ.
 எஞ்சாமை - ஒழியாமை, கஎ.
 எதிரி - எதிர்த்து, ஈஓ.
 எதிருதல் - தம்முட்டலைப்படுதல்,
 எயினர் - வேட்டுவர், ஈஈ. [ஈக.
 எய்தாது - சிரம்பாது, ஈஅ.
 எவ்வம் - இடும்பை, சச.
 எழில் - அழகு, சஓ.
 ஏக்கற்று - விரும்பி, உஅ.
 வயினார் - எதிர்ப்பட்டோர், கசு.
 வனல் - பசுந்தினை, கஉ.
 ஐக்கந்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூந்தல்,
 ஒடுக்குதல் - அடங்குதல், சஉ. [உஎ.
 ஒதுங்குதல் - மெல்லநடத்தல், கசு.
 ஒற்கம் - தளர்ச்சி, சஅ.
 ஒன்றினும் - யாதானும், உசு.
 கடத்தல் - வெல்லுதல், க.
 கடம்பு - கடப்பந்தார், க.
 கடிது - வீரைந்து, ஈசு.
 கண்படுத்தல் - துயிலுதல், ஈஈ.
 கலி - ஈக்க, உ.
 கல்லதர் - கல்வழி, ஈஎ.
 கவினுறுதல் - அழகுபெறுதல், கசு.
 கழுஉம் - அழுவுகின்ற, கஉ.
 காண்டொழும் - காணுந்தோழர், உ,
 காய்த்து - கனன்று, ஈஈ. [ஈக.
 காரம் - புண்ணிற்கிடுக்காரர், உசு.
 கார் - கார்சாலம், உ முகில், ஈக.
 கானம் - காடு, ஈஈ.
 கான் - காடு, சஓ.
 குரல் - சதிரர், சஉ.
 குறை - காரியம், சஉ.
 குன்றதரத்தம் - மலைவழி, சஓ.
 கூம்பு - மொட்டு, சசு.
 கூர்தல் - மிகுதல், ச.
 கேண்மை - நட்புநெறி, உஈ.

கொடுத்தாள் - கோழியிருந்ததாள், சஉ.
 கொடுவில் - கோட்டியவில், ஈடு.
 கொண்பு - முகில்கள், ஈ.
 கொல்லாங்கு - சிதைப்பதுபோல, ச.
 கோடு - குவடு, ஈ.
 கோலம் - அழகு, உச.
 சந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, உச.
 சார்தல் - புணர்தல், உச.
 சாலுதல் - அமைதல், எ.
 சால் - நிரம்ப, ஈ.
 சிதையாதி - அழியாதொழிலாயாக,
 சினை - முட்டை, சஈ. [சஉ.
 சரம் - கடறு, ஈடு.
 சூழ்தல் - சுற்றுதல், ஈ.
 சென்றிக - செல்வதாக, கஃ.
 சேக்குதல் - தங்குதல், சஃ, சக.
 சேத்தல் - சிவத்தல், கஈ.
 தடி - தசை, ஈடு.
 தலைபிணக்குதல் - ஒன்றோடொன்
 [யுபிணக்குதல், ஈ.
 தன்னைமார் - தமையன்மார், சஎ.
 தருதல் - கொண்டுவருதல், எஎ.
 தாழ்தல் - படிதல், உ.
 தாள்பிணங்கி - தாளோய்த்து, ஈக.
 தாள்வீழ்த்தல் - தாள்செறித்தல், கஃ.
 திரிதால் - உழலுதல், உஉ.
 துஞ்சுதல் - துயிலுதல், சக.
 துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
 முற்றத்திற்றுறை, ஈஎ.
 தெரிதல் - ஆராய்தல், க.
 தெரிப்புற - தெளிவுற, சஈ.
 தெறாமம் - கூடுதின்ற, ஈஈ.
 தென்றல்லளி - தென்றற்காற்று, சக.
 தேயோன் - தேரினையுடையபகல
 தேற - தெரிய, உக. [விண், வி.
 தொகுத்தல் - திரட்டிதல், சக.
 தொற்பித்தல் - தொலைவித்தல், சக.
 நண்கயாகின்று - நண்கயாகாநின்றது,
 நடுகல் - போரின்கண் இறந்தார் [உஈ
 [பெயர்பொறித்துநட்டல், ஈடு.
 நவிலுதல் - பயிலுதல், கஃ.
 நன்கு - மிகவுள், சஃ.
 நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, ஈக.
 நானம் - நயவிறைநன், கஈ.
 நித்திலம் - முத்தங்கள், சஉ.
 நிரந்து - நிவடந்து, ஈ.

நீத்தல் - துறத்தல், ஈச.
 நீர்மை - தன்மை, உ.
 நீலம் - நீலமலர், உச.
 நுணங்குதல் - நுணுகுதல்
 நெறி - வழி, உஉ.
 நொவ்விதா - கமசாக, கஃ.
 படர்சுர்தல் - துன்பமிரு
 படர்தல் - போதல், ஈஉ.
 பணிமொழி - மெல்லியமொ
 பரிதல் - காதலித்தல், உஉ.
 பருவம் - காலம், ஈ.
 பிரியா - இடையருத, ஈ.
 புடை - மருங்கு, சக.
 புரிதல் - விரும்புதல், ஈஈ.
 புலத்தல் - ஊடுதல், உஎ.
 புலம்படைதல் - தனிமைமையடைத
 புல்லுதல் - முயங்குதல், உக. [ல், சக.
 புல்லெனல் - புற்கென்றல், அ.
 புறவு - காடு, கஉ.
 புளைதல் - செய்தல், சச.
 பூத்தலை அன்றில் - செம்பூப்போலுஞ்
 [சூட்டினையுடைய அன்றில், சக.
 பொருக்கினர் - துணைவர், அ.
 பொற்ப - பொலிவுதோன்றும்வசை,
 போதல் - கழிதல், கக. [அ.
 போது - மலர், உஉ.
 மஞ்சு - முகில், கஎ.
 மஞ்சை - மயில், உ.
 மடவைகாண் - அறியாய்காண், ஈக.
 மணி - நீலமணி, உ.
 மயங்குதல் - மிடைதல், க. அறிவு
 [கெடுதல், சக.
 மறவல் - மறவாய், சஉ.
 மறை - சங்கம், சக.
 மன்ற - மென்மையான, சக.
 மாண - மயிர், சக.
 மாதர் - காண், சக.
 மாந்து - ல், சக.
 மால் - பெருமை, உ.
 மேலெலாய் - பண்டிட
 யாணர் - வயிர், சக.
 யாய் - அன்னை, உஃ.
 வணங்குதல் - வணாதல், கஉ.
 வண்டல் - வினையாட்டி, சக.
 வண்ணம் - நிறம், உஎ.